

ת"פ 25552/03 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נגד יוסף בלוט

בית משפט השלום ברملה
ת"פ 25552-03 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רملה נ' בלוט

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה
המאשימה
נגד
יוסף בלוט

הנאשם

ב"כ המאשימה: עווה"ד נטליה אוסטרובסקי ורעות זוסמן

ב"כ הנאשם: עו"ד רענן עמוסי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאות בעבודות כתב האישום המתוקן בעבירות **כנישה לישראל שלא חוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנישה לישראל, תש"ב-1952 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעבודות כתב האישום, **בתאריך 10.3.16, שהה הנאשם, שהינו תושב האיזור, בשדרות החשמונאים במודיעין, וזאת כאשר אין בידו אישורי שהייה או תעסוקה כדין.**
3. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. המחלוקת המרכזית בין הצדדים נתגלעה בסוגיות ביטול הרשותתו של הנאשם.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נטליה אוסטרובסקי ורעות זוסמן, הנאשםILD 1993, הורשע על פי הودאות בעבירות כנישה שלא חוק לישראל. הפגעה היא בערך המוגן של סמכות המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה, כאשר לנוכח המציאות הביטחונית אין להקל ולהפריד בין מי שנכנס למטרת פגעה בביטחון המדינה לבין אלו שנכנסים למטרות פרנסה ומטרות אחרות. המתחם הריאוי לעבירה זו נע בין חודש ל-6 חודשים מסר בפועל. הכלל בעבירות של שב"ח הוא לסימן את ההליך בענישה קונקרטית לצד מאסר מותנה ומרתיע ולכך טענת ההגנה לאי הרשותה אינה דרך רואה לסימן תיק זה. לא מתקיימים בתיק זה התנאים לחיריג של אי הרשותה, שכן לא הוכחה פגעה ממשית וקונקרטיבית בנאשם. טענותו של הנאשם בכך שהרשעה פלילית תפגע בהליך של איחוד המשפחות אינה נכונה, שכן תנאי זה אינו גורף אלא נתון לשיקול דעת של הגורמים

המתפלים בבקשתה. יש לאבחן את המקירה אליו הפantha ההגנה מהמקירה דן שכן באותו מקרה מדובר על נסיבות אישיות מאוד חריגות שאין רלוונטיות לתיק זה. אין תקדים לתיק של שב"ח שהסתיים ללא הרשעה. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להוותיר את הרשות הנאשם על כנה ולגזר על הנאשם עונש בגין גדרי המתחם לצד קנס.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד רענן עמוסי, הנאשם צערירILD 1993, נשוי וש לו ילדה בת שלושה חודשים. יש לסימן היליך זה באי הרשעה של הנאשם, שכן אין מניעה שהיליך יסתיים באי הרשעה גם בעבירות של שב"ח. ישנם תיקים שהסתיים באי הרשעה או בהגנה מן הצדק גם במקרים חמורים מהתיק דן. המתחם הרואין בעבירות של שב"ח, ללא עבירות נלוות הוא ממסר על תנאי בלבד. מדובר בעבירה מסווג עונש ללא עבירות נלוות. הנאשם נבחן על ידי רשות הביטחון ואושר לו להיכנס לישראל לפני כתוב האישום ואף ל-10 ימים לאחר כתוב האישום. כל הטענות לעיל מוכחות כי לא נשקפת מסוכנת מהנאשם כפי שטענה המדינה. באשר לטענה בדבר אי הרשעה, לפי הלכת כתוב, הנאשם עומד בשני התנאים שנקבעו, הוא לא ביצע עבירות נלוות ולא נשקפת ממנו סכנת ביטחונית. מפנה לעניין שוויקי, שבו מדובר על הסעת שב"ח, עבירה חמורה יותר מאשר נזק קונקרטי כאשר ביקש אזרחות ולהילכי איחוד המשפחות, מדובר בנזק שיגרם לנאשם ולמשפחה שהוא בלתי סביר. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשותו של הנאשם.

ראיות לעונש:

1. ת/1 - נוהל עדכני של משטרת ישראל באשר לכינסת תושבי הרשות'פ לישראל - ממנו עולה כי משהורשע אדם בעבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תוגבל כניסה לשנה וחצי. אם היליך הסטים ללא הרשעה - ההגבלה תהיה לתקופה של שנתיים מיום גזר הדין.
2. עדותו של מר מוסא חיליל, כמו של הנאשם: עր למצב הביטחוני בארץ. בדק את הנאשם היבט לפני שאיפשר לו להתקבלlich משפטו ולהינsha לבתו. הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית, כולם בעלי אישורי כניסה לארץ. אינם מקל ראש בעבירה, אבל מודיע כי התק פוגע בתהיליך של איחוד המשפחה.
3. נ/1- תמצית רישום ממרשם האוכלוסין ותעודת לידה, מהם ניתן ללמוד כי הנאשם נשוי לישראלית, וכי יש להם ילדה משותפת.
4. נ/2- נוהל הערות גורמים בבקשתו למעמד בישראל מכוח קשר זוגי עם ישראלי- איחוד משפחות. ממנו עולה כי בבחינת הבקשה נלקחים בחשבון בין היתר הרשותות /או תיקים תלויים ועומדים.
5. נ/3- פרסום רשות האוכלוסין וההגירה בנוגע לבקשת לאיחוד משפחות ובו מפורט כי בין היתר תיבחן מניעה פלילתית וביטחונית.
6. נ/4- מכתב מאת עו"ד סהוואני ג'וליאן, המציג את הנאשם בהיליך בקשה לאיחוד משפחות ממנו עולה כי הרשעה פלילתית עלולה לפגוע בהיליך ולהביא לסתורוב הבקשה.
7. נ/5- היתר כניסה לישראל אשר ניתן ביום 16.3.16.
8. נ/6- נוהל של משטרת ישראל משנה 2006, שলפיו אם יש הרשעה, הכניסה לישראל אסורה למשך שנתיים מיום גזר הדין.
9. נ/7 - היתר כניסה לישראל משנה 2014.

דין- שאלת ביטול הרשעה

10. ביטול הרשעה מהויה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמו של אדם, יש להרשוועו בדיון. הרשותו של מי שעבר עבירה פלילתית מהויה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונوعדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבבים, ולשווות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילתית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ייוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעתה של הרשעה הפלילית בגין האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיון (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
11. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהចטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים, ושנית על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם.
12. ישום המבחןים האמורים בדבר אי הרשות הנאשם למסרה דין, מעלים כי לא ניתן להסתפק באישור הרשותהו הנאשם, יש להרשוועו.
13. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה, מעובדות תיק זה עולה כי מדובר באירוע בוודד בו שהה הנאשם בישראל שלא אישורי שהיה, כאשר לעבירה זו לא נלו עבירות נוספות. גם שלעבירות הכניסה לישראל נודעת חומרה (רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (8.12.14)) (להלן: "הלכת אלהרוש") הרי שעבירה זו מצויה בדרגת חומרה נמוכה יותר מעבירות הלנה, העיטה והסעה שלא בדיון (ראו רע"פ 3173/09 **פראגן נגד מדינת ישראל** (5.5.09) וכן ע"פ 617/15 **מנתסר נ' מדינת ישראל** (2.4.15)) בהן בנסיבות מיוחדות נקבע כי ניתן יהיה להסתפק באישור הרשותה. על מדרגת חומרה העבירה ניתן אף ללמידה מהעונשים הניטנים בעבירות מסווג זה הנעים החל ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשים מאסר בפועל (ראו הלכת אלהרוש).
- נסיבות תיק זה מלמדות כי הנאשם היה בישראל באופן לא חוקי לצרכים אישיים, שבהםஇיחוד משפחות ושהיה עם אשטו, אזרחית המדינה וילדתם המשותפת. אין ספק כי מדובר ברף הנמור של עבירות השב"ח, ולפיכך אין מדובר ברף חומרה שאיןנו אפשרות לוותר בנסיבות מיוחדות על הרשותה.
14. עם זאת, כאשר להוכחת פגיעת קונקרטית בשיקומו של הנאשם, סבורני כי לא הוכחה פגיעה חריגה ומשמעותית אם יורשע. אמנם הנאשם ואישוטו מצויים בעיצומו של הליךஇיחוד משפחות, שהרשעה בפלילים עלולה להקשות עליו. עם זאת, אף אחד מהמסמכים אשר הוגש על ידי הנאשם לא נאמר כי הרשותה פלילתית תסגור את הגולל על בקשתו. לרשות השוקלת והדנה בבקשתה יש שיקול דעת נרחב, ואין היא בודקת רק את קיומה של הרשותה אלא מתייחסת בראש ובראשונה לסייעון הפלילי או הביטחוני הנובע מבקשתו של המבוקש. לשם כך פונה הרשות לגורמי הביטחון והמשטרה לקבלת המלצה וחוות דעתם בהתייחס לכלל המידע המצוי בפניהם, ולפיכך אין נפקא מינה האם מדובר בהרשותה או בתיק שהסתפים בגור דין ללא הרשותה. בהמשך מתייחסת הרשות לשאלת סוג המידע שנמצא והן לשלב הליך המדווג בו נמצאים בני הזוג. מכאן ניתן ללמידה כי הרשות הבוחנת ומארשת את הבקשה בכל מקרה תיחס לפחותו של הליך פלילי כנגד הנאשם, בין אם יורשע ובין אם לאו. מכלול השיקולים ששוקלת הרשותה הינו

רחב יותר מחלוקת הרשעה או אי הרשעה. אשר על כן סבורני כי לא עלה בידו של הנאשם להוכיח באמצעות המסמכים שהגיש כי הרשותו בדיון תחסום את דרכו או תפגע בו פגעה משמעותית מצדיקה ביטול הרשותו בדיון.

זאת ועוד, אףלו לעניין היתר לכינוסתו ושהיותו של הנאשם בישראל עד להשלמת הליך איחוד המשפחה, כלל לא ברור לפי נוהלי המשטרה שהרשעה בדיון, במבחן מיי הרשותו, תנסה באופן ממשי את מצבו ואת סיכוייו לקבל היתר כניסה.

15. בעניין זה עוד יש לתת את הדעת לעובדה כי לא עלה בידו של הנאשם להראות אף לא מקרה אחד בו בוטלה הרשותו של שווה בלתי חוקי, וסבירני כי לא בכך. כאשר מחלוקת בית המשפט, באופןם חריגים ווציאי דופן, בהם עשוי להיות היוצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטראס ציבורי-חברתי הכללי, לבטל את הרשות הנאשם, עליו לאזן זאת ברכיבי ענישה אחרים. במקרה דנן, היה ותבוטל הרשותו של הנאשם בדיון הריו שלא ניתן יהיה להטיל עליו צו של"צ או צו מב奸 וזאת בשל מעמדו בישראל. נדמה שהסתפקות באই הרשעה ובהתחייבות לא תאזו כראוי במקרה דנן בין שיקולי הענישה השונים.

16. ב"כ הנאשם הפנה לפסק הדיון שנייתן על ידי בעניין ת"פ (רמ') 15-07-16068 מדינת ישראל נ' שווקי (1.11.16), שם בוטלה הרשותו של הנאשם אשר הסיע שני שווים בלתי חוקיים והורשע תחילתה בעבירה לפי סעיף 2א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל שהינה כאמור, עבירה חמורה יותר מעבירה בה הורשע הנאשם בתיק דנן. סבירני כי אין מקום להזכיר מקרה שווקי ל מקרה דנן וזאת בין היתר לאור העובדה שבעניינו של שווקי כתוב אישום הוגש בשינוי ניכר של מעלה משנה והוא נתן את הדיון על מעשו בחילוף מעל לשנתיים ממועד ביצוע העבירה. כמו גם לאור נסיבות חייו של שווקי אשר עבר מסכת חיים קשה, נאלץ לעזוב את ביתו לאחר שגורש על ידי משפחתו והתגורר ברחוב, ואולם הצליח בתקופה של חלהפה ממועד ביצוע העבירה לשנות את חייו ולשקם את עצמו, לסיים בהצעינות תקופת התנדבות בשירות לאומי, הוסמך כחובש רפואי כירום במד"א וניהל אורח חיים נורמטיבי. באותו מקרה, צירוף של הנסיבות יוצאות הדופןصدق את התוצאה, מה שאין כן במקרה דנן.

17. לפיכך, באיזו בין השיקולים השונים סבורני כי אין מקום לבטל את הרשותו של הנאשם.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

18. כתוב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
19. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו סמכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.
20. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילת למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף נמוך וזאת בהעדר עבירות נלוות.

21. בחינת **מידות העונשה הנוגעת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשיים במנגד רחוב החל ממאסר על תנאי ועד ל- 5 חודשים מאסר בפועל (ראו להלן: רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (8.12.14); ת"פ (ב"ש) 40059-02-16 **מדינת ישראל נ' עג'אג'** (30.3.16); ת"פ (ב"ש) 34262-12-14 **מדינת ישראל נ' סעד** (26.1.15); ת"פ (נת' 1673-11-15) **מדינת ישראל נ' מהדואי** (8.3.16); ת"פ (ב"ש) 33425-11-15 **מדינת ישראל נ' נופל** (18.2.16); ת"פ (ב"ש) 17004-02-16 **מדינת ישראל נ'**

מדינת ישראל נ' אלדודה (26.1.15).

- .22. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לחת את הדעת לכך שהנאשם שהוא שלא כדין בישראל לאורך תקופה ובכדי להיות עם אשתו וילדתם שהן אזרחות ישראל ושוהות במדינה כחוק.
- .23. בהתאם לתקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד לחמישה חודשים מאסר בפועל.
- .24. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או להלא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

- .25. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגין מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **بنסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 י'). במסגרת זומן הראו לחת את הדעת לכך שהנאשם ייליד 1993, נשי ואב לילדה פעוטה ונדר עבר פלילי. שליחת הנאשם למאסר תפגע בו ובמשפחהו ללא ספק. הנאשם הודה במיחס לו, נטל אחריות למעשיו והביע חריטה עליהם. הנזקים שייגרם לנאשם מהרשעתו הם קשים בקבלה אישורי כניסה לישראל ואישור הליך איחוד המשפחה, כפי שהוזכר לעיל.
- .26. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזר על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. בשל נסיבותיו החיריגות של הנאשם, וכי שלא לפגוע יתר על המידה באפשרותו לקבל יותר כניסה לישראל כדי בתקופה הקרובה, סבורני כי באופן חריג ניתן להימנע מעונש מאסר על תנאי ולהסתפק בקנס והתחייבות כספית.

סוף דבר

- אשר על-כן, הנה גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- .27. א. קנס כספי בסך של 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלוםמים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 17.1.6. לתשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- כל שקיימת הפקדה בהליך זה או בהליך המ"ת, הרי שלאחר היות גזר הדין חלוט, הקנס ישולם מתוך הפקודה. ככל שתיתוותר יתרה, תושב למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית.
- ב. חתימה על התחייבות בסך של 5,000 ₪ לבול יעbor הנאשם במשך שנה מהיום את העבירה שבה הורשע. ההתחייבות תחול 7 ימים ואלמלא כן יאסר הנאשם במשך 7 ימים.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

נitan היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, בנסיבות הצדדים.

